

ऐज्ज्मो यूपमनुब्रूहीत्याहाध्वर्युर्. अंजंति त्वामध्वरे देवयंत इत्य-
 न्वाहाध्वरे ह्येनं देवयंतो जंति. वनस्पते मधुना दैव्येनेत्येतद्वै मधु दैव्यं
 यदाज्यं. यदूर्ध्वस्तिष्ठा द्रविणेह धत्ताद्यद्वा क्षयो मातुरस्या उपस्थ इति
 यदि च तिष्ठासि यदि च शयासै द्रविणमेवास्मासु धत्तादित्येव
 तदाह. उच्छ्रयस्व वनस्पत इत्युच्छ्रीयमाणायाभिरूपा; यद्यज्ञे ऽभिरूपं
 तत्समृत्धं. वर्ष्मन्पृथिव्या अधीत्येतद्वै वर्ष्मन्पृथिव्यै यत्र यूपमुन्मिन्वंति.
 सुमिती मीयमानो वर्चो धा यज्ञवाहस इत्याशिषमाशास्ते. समित्थस्य
 श्रयमाणः पुरस्तादिति समिद्धस्य ह्येष एतत्पुरस्ताच्छ्रयते. ब्रह्म वन्वानो
 अजरं सुवीरमित्याशिषमेवाशास्त. आरे अस्मदमतिं बाधमान इत्य-
 शनाया वै पाप्मा ऽमतिस्तामेव तदारानुदते यज्ञाच्च यजमानाच्च. उ-
 च्छ्रयस्व महते सौभगायेत्याशिषमेवाशास्त. ऊर्ध्व ऊ षु ण ऊतये
 तिष्ठा देवो न सवितेति यद्वै देवानां नेति तदेषामो ऽमिति. तिष्ठ देव इव
 सवितेत्येव तदाहोर्ध्वो वाजस्य सनितेति, वाजसनिमेवैनं तत्धनसां
 सनोति. यदंजिभिर्वाघद्विर्विह्वयामह इति छंदांसि वा अंजयो वा-
 घतस्तैरेतदेवान्यजमाना विह्वयंते, मम यज्ञमागच्छत, मम यज्ञमिति
 यदि ह वा अपि बहव इव यजंते ऽथ हास्य देवा यज्ञमैव गच्छंति
 यत्रैवं विद्वानेतामन्वाह. ऊर्ध्वो नः पाह्यं ह सो नि केतुना विश्वं समन्त्रिणं
 दहेति रक्षांसि वै पाप्मात्रिणो रक्षांसि पाप्मानं दहेत्येव तदाह. कृधी न
 ऊर्ध्वान् चरथाय जीवस इति यदाह कृधी न ऊर्ध्वान् चरणाय जीवस
 इत्येव तदाह. यदि ह वा अपि नीत इव यजमानो भवति, परि है-
 वैनं तत्संवत्सराय ददाति. विदा देवेषु नो दुव इत्याशिषमेवाशास्ते.
 जातो जायते सुदिनत्वे अन्हामिति जातो ह्येष एतज्जायते; समर्थ
 आ विदथे वर्धमान इति वर्धयंत्येवैनं तत्. पुनंति धीरा अपसो मनीषेति;
 पुनंत्येवैनं तद्. देवया विप्र उदियति वाचमिति देवेभ्य एवैनं तन्निवे-